

A close-up portrait of an elderly man with thinning grey hair, wearing glasses, a white collared shirt, a patterned tie, and a grey V-neck sweater. He is looking slightly to the left with a gentle smile.

MÀRIUS HERAS

H O M E N A T G E S

L'Excm. i Molt Il·ltre. Ajuntament de Terrassa, en sessió plenària celebrada el dia 27 de març del 2014, acordà concedir la Medalla d'Honor de la Ciutat a

Màrius Heras i Moreno

en reconeixement a la seva trajectòria altruista dedicada a l'associacionisme cristià i al seu compromís amb la religió i l'espiritualitat, així com per la creació d'un esdeveniment de participació multitudinari com és el Concurs Bíblic.

Terrassa, 1 d'abril del 2014

Valors que ens fan progressar com a persones i com a ciutat

A

mb la Medalla d'Honor de la Ciutat de Terrassa reconeixem trajectòries vitals de terrassencs i terrassenques marcades pels valors cívics i humans que ens fan avançar com a persones i com a societat. Persones que siguin indiscutibles, que una gran majoria consideri que han estat exemplars i, també, que siguin estimades, en el més ampli sentit de la paraula. Aquest és el cas de Màrius Heras, que des de ben jove s'ha distingit com a persona compromesa en la vida de la nostra ciutat i que ha estat l'ànima de nombroses iniciatives en el marc de l'associacionisme cristià.

En Màrius Heras és un activista cultural d'arrels humanistes i catòliques que ha sabut impulsar projectes d'esperit obert i generós, respectuosos amb les diferents creences i formes d'espiritualitat i amb una clara consciència social i de país. Entre ells, destaca la creació d'un certamen participatiu tan multitudinari arreu de Catalunya com és el Concurs Bíblic, al costat d'iniciatives relacionades amb l'escoltisme, amb Montserrat, amb el cooperativisme, la solidaritat o també l'educació, per exemple, en el cas de l'Aula Gran, entre tantes altres.

Al llarg de moltes dècades trobem el seu nom vinculat profundament a un ampli ventall d'activitats i de projectes que han contribuït a fer de Terrassa una ciutat més viva i més humana. Això és el que reconeixem amb la Medalla de la Ciutat: la dedicació altruista de Màrius Heras, el seu caràcter generós i emprenedor i la profunda empremta que ha deixat en l'esperit de la nostra ciutat a través de tots els projectes en els quals ha participat.

Jordi Ballart i Pastor

Alcalde de Terrassa

En Màrius amb els seus arbres

Un home de paraula i de fets

Des de la meua experiència com a protestant, heretge o germà separat, he vist els altres cristians a l'altre costat de la trinxera i he sentit que em miraven a mi de la mateixa manera. Des d'una acceptació tolerant, promoguda per Joan XXIII, fins arribar a un nivell de confiança i acceptació de la diferència per assolir un clima d'amistat i fraternitat, ha hagut de passar mig segle, i encara n'hi ha que es miren des de bàndols oposats de la trinxera sense haver-se assabentat que la guerra ja s'ha acabat i que cal treballar per la pau i la concòrdia. La meua experiència d'amistat i relació amb el germà Màrius Heras ha estat diferent des d'un bon principi.

He perdut el compte dels anys que fa que el conec i de les vegades que hem treballat junts i hem col·laborat en exposicions, conferències, trobades, dinars... I no recordo que mai l'hagi vist com un germà de l'altra banda de la trinxera, ni mai no m'he sentit mirat així per ell.

Des de l'inici de la nostra relació d'amistat hi ha hagut sempre un tema d'interès comú, vital per als dos: l'Evangeli, entenent per evangeli tant la materialitat del llibre de paper amb referència al Concurs Bíblic de Catalunya com l'aplicació pràctica del seu missatge salvífic centrat en el Crist que va morir a la creu per la nostra salvació i que, ressuscitat, viu entre nosaltres.

Sí, amb el Màrius sempre he sentit que estem a la mateixa banda i que ja érem ecumènics abans que algú ens ho manés. És per a mi un honor i una grata satisfacció fer memòria de la nostra fraternal amistat cristiana, i més en aquest temps que tant ell com jo estem en l'última etapa de la nostra vida i encara podem dir que val la pena viure en pau i germanor, i mentrestant fer ciutat perquè els dos esperem retrobar-nos algun dia a la Casa del Pare Celestial.

En Màrius, que als seus noranta anys camina passet a passet i sense bastó, que parla sempre amb una veu baixa que es fa escoltar, que escriu amb lletra petita a la seva inseparable agenda, sempre ha dut a bon fi els projectes que ha emprès, s'ha fet escoltar sense alçar la veu, ha definit molt bé les tasques dels seus col·laboradors i ha mantingut una cordial relació personal amb tots, maldant per la feina ben feta.

És per tot això i més que creiem que és mereixedor de la Medalla d'Honor de la Ciutat i és per això que el felicitem ben cordialment.

David Muniesa

Pastor baptista i president de Cristians per Terrassa

MÀRIUS HERAS, ACTIVISTA RELIGIÓS

En Màrius Heras Moreno va néixer a Terrassa el 30 de juny del 1921 en una família treballadora amb tres característiques que van marcar la seva vida d'adult: eren agnòstics, eren amants de la natura (van ser dels fundadors del Grup Excursionista La Mola) i tenien un gran esperit acollidor, tant per a familiars com per a qualsevol que ho pogués necessitar.

Va anar a l'escola primària del Sr. Sala i més endavant el seu pare el va orientar cap a la feina de sastre perquè la família necessitava algú que els ajudés a la petita botiga de Ca n'Aurell. Després de la matança de la Lleva del Biberó, va apuntar-se com a voluntari en una empresa de sastreria militaritzada. Va refugiar-se a França i va passar un temps en un camp de concentració dels nacionals.

En retornar a casa va reprendre els estudis de sastreria al poble de Sant Ramon de la Manresana, a la comarca de la Segarra. Allà es va trobar amb un ambient religiós propi de la postguerra i amb moltes preguntes personals sobre totes les experiències viscudes. Va decidir batejar-se als 21 anys, el 4 de setembre del 1942, i des de llavors ha viscut una vida de fe radical que l'ha dut a preocupar-se de molts dels problemes socials, espirituals i d'associacionisme, ja sigui lligat a la parròquia o a altres organitzacions.

La paraula que millor el defineix és *activista*, atès que sempre ha estat capaç d'identificar un problema, pensar qui el pot ajudar i tirar endavant malgrat que la tasca inicial semblés impossible.

La fe

La seva tasca entorn del catolicisme anirà lligada durant molt de temps a la parròquia de la Sagrada Família, amb la qual ell i l'Anna Maria, la seva dona, tindran un fort vincle. En aquesta parròquia començarà a realitzar les primeres accions de catecisme, amb l'objectiu de compartir la seva experiència de conversió religiosa.

La passió que també té per la muntanya, encomanada pel seu pare, el portarà a fer els campaments d'aspirants d'Acció Catòlica a Can Tobella i el Cairat i, posteriorment, a crear l'agrupament escolta de la Sagrada Família, l'any 1950. A partir del 1953, amb l'objectiu d'oferir unes jornades de lleure i meditació, inicia els aplecs anuals a Can Roure i a Can Solà del Racó.

En el seu anhel per difondre els valors que per a ell té la religió catòlica, organitza durant l'any 1958 la Setmana Bíblica, on diferents religiosos exposen les seves vivències en la divulgació de la Bíblia.

Montserrat, un indret molt estimat

En Màrius Heras durant el curs escolar 1929-30

Un retrat de quan tenia 19 anys

Carnet d'Acció Catòlica

En Màrius amb els seus pares i la seva germana, el 1949

L'any 1977, arran de les visites setmanals a Montserrat per visitar el seu fill, que n'és escolà, s'adona que a moltes poblacions de Catalunya fan la seva romeria anual, fet que el porta a reprendre la romeria que es feia des de Terrassa.

El 1986, després d'un temps de treball amb un grup de mestres sobre la religió a l'escola, es porta a terme, amb l'ajuda de Maria Iribarren, el primer Concurs Bíblic, del qual ell és ideòleg i impulsor, i on col·laborarà fins l'any 2006. A la primera edició hi van participar tres escoles de la ciutat: una de pública, una de concertada i una de privada. Avui en dia n'hi participen més de set-centes.

Conjuntament amb l'Anna Maria, en Màrius forma part del moviment dels Equips de Matrimonis de la Mare de Déu. A través d'aquest grup vehicularà la proposta de fer a Terrassa unes conferències setmanals d'orientació cristiana per a la gent gran. Animarà Francesc Morera a assistir a una conferència a la UB, i després hi tornarà amb el Sr. Pujals i junts crearan una nova institució a Terrassa, l'Aula Gran de la ciutat. En Màrius aconseguirà que la Federació de Cristians de Catalunya hi destini vint-i-cinc mil pessetes perquè pugui començar a caminar.

L'any 2011, amb la visió d'una parròquia envellida, comença un projecte que té com a objectiu a llarg termini l'entrada de sang nova a l'entorn parroquial. Per això inicia l'Escolania de la Parròquia de Sant Llorenç, que es veurà completada amb l'oferta de campaments d'estiu per als cantaires.

Ecumenisme

L'any 1942, conjuntament amb el seu amic Tomàs Vergés, comencen una campanya de rèplica als sermons de les esglésies evangelistes, i aquest fet, que podia ser en un inici de gran distanciament, ha tingut l'efecte contrari i ha estat la base de les seves idees ecumenistes.

Els contactes entre alguns capellans catòlics i pastors protestants a Terrassa, van ser l'inici, al 1979, de les Trobades Ecumèniques, impulsades per en Màrius. En destaquem les Jornades Mundials per a la Unitat dels Cristians del 18 al 25 de gener, la Cantata Ecumènica que es va fer coincidint amb la III Expobíblia, l'any 2011, amb la idea d'unir Exposició i Església, i, finalment, la Paella Ecumènica que se celebra cada segon dissabte de maig, i que sorgeix d'unes paraules del pastor David Muniesa.

També, amb l'objectiu de l'ecumenisme, organitza les Expobíblies, per donar a conèixer “la presència de Jesús com a Fill de Déu entre la humanitat i el missatge que va portar de part del seu Pare”. Se'n realitzen tres. La primera, l'any 1994, al Centre Cultural de Terrassa; la segona, al mateix lloc, l'any 2000, que també era per celebrar tal aniversari; i la darrera, l'any 2011, a la Sala Muncunill de Terrassa.

Àmbit social

La seva implicació a la ciutat l'ha fet sensible al conjunt de problemes que pateixen els seus habitants, sobretot els que viuen en situacions de més precarietat.

Des de principis de la dècada dels cinquanta intentarà obtenir una sèrie de millores per a les zones més empobrides de la ciutat, com és el cas de l'intent per aconseguir la construcció d'habitatges socials, que durà a terme amb en Joan Prat i que quedarà frenat per la burocràcia; o l'intent per aconseguir, amb Lluís Iribarren i Francesc Escudé, que els Salesians recalessin a Terrassa per dotar-la d'un centre de formació adient i necessari en una ciutat que creixia al voltant de la indústria. Malgrat no aconseguir-ho aleshores, poc temps després arribaria l'ordre a Terrassa.

De l'any 1959 al 1962, en l'àmbit de la parròquia de la Sagrada Família, porta a terme amb altres persones la Cistella del Pa. Aquesta iniciativa consistia a passar pels forns d'aquesta zona a demanar les tornes i repartir-les entre la gent necessitada del barri, amb molt d'èxit durant el temps en que es va realitzar.

Amb l'objectiu que Terrassa disposés d'un grup de persones que ajudessin en múltiples aspectes i de manera altruista les famílies de classe obrera, inicia les gestions per fer arribar les Germanetes Assumpcionistes a la ciutat, conjuntament amb en Josep Colomer. En un primer moment es pretenia que

El dia del seu casament, l'octubre del 1951

L'any 1962, amb les Germanes Assumpcionistes

En Màrius i l'Anna Maria amb els seus fills a La Nou

Celebrant el 25è aniversari del Concurs Biblic, el 2009

Descansant després de buscar bolets

s'instal·lessin al barri de Ca n'Aurell però Ramon Pont, que ja estava gestionant l'església i escola del barri de Ca n'Anglada, els proposa de portar-les allà. La mort sobtada de Ramon Pont fa que les gestions quedin aturades, fins que Joan Marquès, des de l'Ajuntament, proposa que s'instal·lin a la casa pairal de Ca n'Anglada, si la teulada ofereix garanties, i és on finalment s'establiran. Arriben a la ciutat l'any 1962, tristament recordat per la riuada, que va ser l'ocasió per començar a desenvolupar la seva feina.

L'any 1964, el Bisbat de Barcelona fa una donació econòmica com a aportació pels danys ocasionats per la riuada, destinada a construir el Col·legi Llar de la Sagrada Família. Com que els costos excedeixen l'aportació rebuda, en Màrius i altres persones, col·laboren en l'organització d'una tómbola, portada a terme per Joan Castelló. Aquesta iniciativa permetrà aconseguir tot el pressupost i construir el Col·legi Llar, que encara segueix dempeus avui en dia.

Durant els anys 1967 i 1968 participa en un estudi socioeconòmic i religiós dirigit per Mn. Rogeli Duocastella que buscava canviar i modernitzar la mentalitat de la indústria i l'economia a la ciutat de Terrassa. Aquest estudi va rebre l'ajut de l'Institut Industrial i de l'Ajuntament.

En el món laboral va crear diverses empreses, però del que està més satisfet és de les cooperatives que va formar amb els treballadors.

En primer lloc, Terrassa Confecció SCC, que inicia l'any 1979, un temps després d'haver marxat de les dues empreses que havia fundat anteriorment, i que durarà fins el 1985, anant a parar a l'antic local d'una d'aquestes. Aquí arribarà la seva jubilació oficial.

La segona, la Cooperativa Fil i Agulla, la començarà l'any 1986, després d'una Assemblea del Poble de Déu on la falta de feina va ser un dels temes tractats. Aquesta iniciativa ocuparà l'antic local de l'altra empresa que havia creat, de la qual plegarà el 1987. Entre les dues cooperatives, comptant-hi els tallers annexes es va donar feina a més de tres-centes persones.

La seva activitat ciutadana també l'ha portat a col·laborar des del 2013 amb l'Arxiu Tobella, classificant i identificant diferents fotografies, algunes de les quals donades pel seu pare. Ha participat també en una conferència a l'IES Torre del Palau explicant les seves vivències durant la Guerra Civil i la riuada del 1962.

Amb els seus fills a Borredà

Fent solitari amb la seva esposa, l'Anna Maria

Amb la seva besneta, el 2011

Davant de la placa del grup de romeria de Terrassa, el 2011

L'11 de setembre del 2013, amb els seus fills a la Via Catalana

ACOLLIDOR, CIUTADÀ COMPROMÈS, FAMILIAR I HOME D'ESGLÉSIA

1942

El 4 de setembre decideix batejar-se a l'edat de 21 anys.

Entra en el món de l'associacionisme cristià, ingressant en el Grup de Joves d'Acció Catòlica de la parròquia de la Sagrada Família.

1950

Crea l'agrupament escolta de la Sagrada Família.

1951

El 8 d'octubre es casa amb l'Anna Maria.

1953

Inicia els aplecs anuals a Can Roure i a Can Solà del Racó.

1959

Des 1959 al 1962, porta a terme, conjuntament amb altres persones, una iniciativa solidària: la Cistella del Pa. A principis del seixanta van recollir més de 25.000 quilos de pa entre els forns de la parròquia de la Sagrada Família i la Cistella de Pa es va estendre a la parròquia del Sant Esperit i a Sabadell.

1962

Intercedeix per portar a Terrassa les Germanetes Assumpcionistes, que s'instal·len a la masia de Ca n'Anglada.

1965

Forma part de la junta directiva de l'entitat SFERIC.

1967

Aquest any i el següent participa en un estudi dirigit per Mn. Rogeli Duocastella per modernitzar la mentalitat de la indústria i l'economia terrassenques.

1976

S'integra en la Federació de Cristians de Catalunya.

1977

Impulsa de nou la romeria a Montserrat des de Terrassa.

1979

S'inicien les Trobades Ecumèniques.

Funda l'empresa Terrassa Confecció SCC, que funcionarà fins el 1985.

1986

Se celebra per primer cop el Concurs Bíblic, del qual és ideòleg i impulsor, amb l'ajuda de Maria Iribarren, en el qual hi col·laborarà fins el 2006.

Funda la Cooperativa Fil i Agulla, una iniciativa per donar oportunitats a persones en atur.

1994

Se celebra la primera edició d'Expobíblia, amb l'objectiu d'unir Exposició i Església.

2000

La segona d'edició d'Expobíblia es torna a celebrar al Centre Cultural.

2001

És distingit amb el guardó de Terrassenc de l'Any.

2011

Se celebra la tercera edició d'Expobíblia, aquesta vegada a la Sala Muncunill.

Promou la Cantata Ecumènica.

Inicia l'escolania de la parròquia de Sant Llorenç.

H O M E N A T G E S

TERRASSA, 1 D'ABRIL DEL 2014

MÀRIUS HERAS

Màrius Heras i Moreno (Terrassa, 1921) es va iniciar en el món de l'associacionisme cristià als anys quaranta, ingressant en el Grup de Joves d'Acció Catòlica de la parròquia de la Sagrada Família, i va ser el fundador de l'agrupament escolta de la mateixa parròquia. Als anys seixanta va ser membre de la junta directiva de l'entitat SFERIC i als setanta es va integrar a la Federació de Cristians de Catalunya. A mitjan dècada dels vuitanta va impulsar, juntament amb Maria Iribarren, el Concurs Bíblic, que encara se celebra anualment a tot Catalunya, amb la participació de desenes de milers d'escolars.

Heras ha participat també en la organització d'esdeveniments com el certamen Expobíblia, les Trobades Ecumèniques de Terrassa o les romeries de Terrassa a Montserrat, i entre les entitats i iniciatives per on ha passat hi ha la Fundació Abadia de Montserrat 2025, el moviment Assemblea del Poble de Déu, la Cooperativa Fil i Agulla, l'Aula Gran i l'anomenada Cistella del Pa, que a principis dels anys seixanta recollia pa als forns amb finalitats benèfiques.

Edita: Ajuntament de Terrassa

Producció i maquetació: Servei de Comunicació

Fotos: Arxiu Família Heras.

Dipòsit Legal: B. 5685-2014